

Spis treści

Śnić, pisać Maurice Blanchot 5

Noce bez nocy i kilka dni bez dnia 17

Słowo o snach Michela Leirisa

Anna Wasilewska 165

MICHEL LEIRIS (1901–1990) – francuski etnograf, poeta, prozaik, eseista i krytyk sztuki. Początkowo związany z surrealizmem.

Autobiografia, oprócz prac etnograficznych i eseistyki, stanowi główny korpus dzieła Leirisa i płynie wielopasmowym nurtem. Michel Leiris, ogarnięty pasją bezlitosnego drażnienia własnego „ja” wszelkimi środkami, rozpisывał autobiograficzną partyturę na wielu narracyjnych instrumentach. Należy do nich „dziennik podróży” z etnograficznej wyprawy do Afryki, *L'Afrique fantôme* (1934, Widmowa Afryka), uznany raczej za dziennik intymny niż za rzetelną kronikę badań naukowych; jawnie autobiograficzna powieść *Wiek męski* (1939, *L'Âge d'homme*), której drugie wydanie poprzedził słynny esej *Literatura jako tauromachia* (1946, *De la littérature considérée comme une tauromachie*); późniejsza tetralogia *La Règle du jeu* (Reguła gry): *Biffures* (1948, Skreślenia), *Fourbis* (1955, Rupiecie), *Fibrilles* (1966, Włókienka), *Frêle bruit* (1976, Nikły zgiełk); „Dziennik” (*Journal*), pisany przez pięćdziesiąt lat, wydany już po śmierci autora, w roku 1992, oraz *Noce bez nocy* (1961).